GENERALINĖS ADVOKATĖS
JULIANE KOKOTT IŠVADA,
pateikta 2024 m. gegužės 30 d.[1]

Byla C-297/23 P

Harley-Davidson Europe Ltd.
ir
Neovia Logistics Services International
prieš

Europos Komisiją

„Apeliacinis skundas – Muitų sąjunga – Reglamentas (ES) Nr. 952/2013 – Muitinės kodeksas – Tarpvalstybiniai prekybiniai ginčai – Tam tikrų motociklų nelengvatinės kilmės nustatymas – Sąvoka „ekonomiškai pagrįstas perdirbimas arba apdorojimas“ – Deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446 – Muitų vengimas ar apėjimas – Manipuliavimas kilme – Deleguotieji reglamentavimo įgaliojimai“

I. Įvadas

1. Nuo pat filmo „Nerūpestingas keliautojas“ („Easy Rider“) laikų „Harley-Davidson“ simbolizuoja tipišką amerikietišką motociklą. Vis dėlto ar Tailande pagamintas *Harley-Davidson* tebėra amerikietiškas motociklas? Nustebsite, bet tokia yra Komisijos nuomonė, o *Harley-Davidson* ją šioje byloje griežtai ginčija. Ši byla susijusi su Jungtinių Amerikos Valstijų ir Europos Sąjungos prekybiniu ginču, kuriame abi šalys nustatė atgrasomus papildomus muitus tam tikroms kitos šalies prekėms, Europos Sąjunga – visų pirma minėtiems motociklams. Vėliau *Harley-Davidson* perkėlė Europos rinkai skirtos produkcijos gamybą iš JAV į Tailandą. Visgi Komisija ginčijamame įgyvendinimo sprendime[2] atsisakė pripažinti šią šalį kilmės vieta.

2. Skundžiamu sprendimu[3] Bendrasis Teismas atmetė *Harley-Davidson* ieškinį dėl ginčijamo įgyvendinimo sprendimo. Šiame apeliaciniame procese visų pirma reikia išsiaiškinti, ar Komisija turi teisę atsisakyti pripažinti gamybos perkėlimą vien dėl to, kad šiuo perkėlimu siekiama išvengti muitų, susijusių su tarpvalstybiniu prekybiniu ginču.

[1] Originalo kalba: vokiečių.

[2] 2021 m. kovo 31 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/563 dėl tam tikrų su privalomąja kilmės informacija susijusių sprendimų galiojimo (OL L 119, 2021, p. 117).

[3] 2023 m. kovo 1 d. Sprendimas *Harley-Davidson Europe ir Neovia Logistics Services International / Komisija* (T-324/21, EU:T:2023:101).

II. Teisinis pagrindas

A. Muitinės kodeksas

3. Pagal Muitinės kodekso 33 straipsnį[4] muitinė gali priimti su privalomąja kilmės informacija susijusius sprendimus. Pagal 34 straipsnio 11 dalį Komisija gali nurodyti valstybėms narėms atšaukti tokius sprendimus, „siekiant užtikrinti teisingą ir vienodą prekių tarifinį klasifikavimą arba kilmės nustatymą“.

4. Muitinės kodekso 59 straipsnyje nurodytos nuostatos, kurioms taikomos prekių kilmės nustatymo taisyklės:

„60 ir 61 straipsniuose nustatomos nelengvatinės prekių kilmės nustatymo taisyklės, naudojamos taikant:

a) Bendrąjį muitų tarifą, išskyrus 56 straipsnio 2 dalies d ir e punktuose nurodytas priemones;

b) priemones, nustatytas konkrečias su prekyba prekėmis susijusias sritis reglamentuojančiomis Sąjungos nuostatomis, išskyrus tarifinio reguliavimo priemones; ir

c) kitas su prekių kilme susijusias Sąjungos priemones.“

5. Muitinės kodekso 56 straipsnio 2 dalies d ir e punktuose nurodytos lengvatinių tarifų priemonės.

6. Muitinės kodekso 60 straipsnyje reglamentuojama prekių kilmė taikant muitų tarifą:

„1. Tik vienoje šalyje ar teritorijoje gautos prekės laikomos tos šalies ar teritorijos kilmės prekėmis.

2. Laikoma, kad prekės, kurios gaminamos ne vienoje šalyje ar teritorijoje, yra kilusios iš tos šalies ar teritorijos, kurioje buvo atliktas jų paskutinis esminis ekonomiškai pagrįstas perdirbimas arba apdorojimas tam tikslui pritaikytoje įmonėje, kurio metu buvo pagamintas naujas produktas arba kuris buvo svarbus jo gamybos etapas.“

7. Muitinės kodekso 62 straipsniu Komisijai suteikiami įgaliojimai „<...> priimti deleguotuosius aktus, kuriais nustatomos taisyklės, pagal kurias prekės, kurių nelengvatinę kilmę reikia nustatyti taikant 59 straipsnyje nurodytas Sąjungos priemones, vadovaujantis 60 straipsniu laikomos prekėmis, gautomis tik vienoje šalyje ar teritorijoje, arba prekėmis, kurių paskutinis esminis ekonomiškai pagrįstas perdirbimas arba apdorojimas tam tikslui pritaikytoje įmonėje, kurio metu buvo pagamintas naujas produktas arba kuris buvo svarbus jo gamybos etapas, buvo atliktas tam tikroje šalyje ar teritorijoje“.

[4] 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1), su pakeitimais, padarytais 2019 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/632 (OL L 111, 2019, p. 54).

B. Deleguotasis reglamentas 2015/2446, kuriuo papildomas Muitinės kodeksas

8. Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446[5] 33 straipsnyje nustatyta, kada perdirbimo arba apdorojimo operacijos laikomos ekonomiškai nepagrįstomis, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 60 straipsnio 2 dalį:

„Kitoje šalyje arba teritorijoje vykdytos perdirbimo arba apdorojimo operacijos laikomos ekonomiškai nepagrįstomis, jeigu, remiantis turimais faktais, nustatoma, kad ta operacija siekta išvengti Kodekso 59 straipsnyje nurodytų priemonių taikymo.

Prekėms, kurioms taikomas 22-01 priedas, taikomos toms prekėms taikytinos likutinės skirsnio taisyklės.

Prekių, kurioms netaikomas 22-01 priedas, atveju, kai paskutinis perdirbimas arba apdorojimas laikomas ekonomiškai nepagrįstu, laikoma, kad paskutinis esminis ekonomiškai pagrįstas perdirbimas arba apdorojimas, kurio metu buvo pagamintas naujas produktas arba kuris buvo svarbus jo gamybos etapas, vyko šalyje ar teritorijoje, kuri yra didžiosios dalies medžiagų (vertinant pagal medžiagų vertę) kilmės šalis.“

9. Deleguotojo reglamento 2015/2446 21 konstatuojamojoje dalyje 33 straipsnis aiškinamas taip:

„kad būtų užkirstas kelias importuojamų prekių kilmės manipuliacijoms, kuriomis siekiama išvengti prekybos politikos priemonių taikymo, kai kuriais atvejais reikėtų paskutinį esminį perdirbimą arba apdorojimą laikyti ekonomiškai nepagrįstu.“

10. Aptariami motociklai nėra įtraukti į Deleguotojo reglamento 2015/2446 22-01 priedą.

C. Tarpvalstybinių prekybinių ginčų reglamentavimas

1. Reglamentas Nr. 654/2014

11. Ginčijami muitai grindžiami Reglamentu (ES) Nr. 654/2014 dėl Europos Sąjungos teisių taikyti tarptautines prekybos taisykles ir užtikrinti šių taisyklių vykdymą[6]. 2 ir 3 konstatuojamosiose dalyse paaiškinamas tokių priemonių tikslas:

„(2) itin svarbu, kad Sąjunga turėtų tinkamų priemonių, kad būtų veiksmingai užtikrintos Sąjungos teisės pagal tarptautinius prekybos susitarimus siekiant apsaugoti jos ekonominius interesus. Tai ypač svarbu, kai trečiosios šalys nustato prekybai taikomas ribojamąsias priemones, dėl kurių sumažėja Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams pagal tarptautinius prekybos susitarimus tenkanti nauda. Sąjunga turėtų galėti greitai ir lanksčiai

[5] 2015 m. liepos 28 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiomis taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (O L 343, 2015, p. 1), su pakeitimais, padarytais 2020 m. gruodžio 7 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2021/234 (OL L 63, 2021, p. 1).

[6] 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) dėl Europos Sąjungos teisių taikyti tarptautines prekybos taisykles ir užtikrinti šių taisyklių vykdymą, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 3286/94, nustatantis Bendrijos procedūras bendros prekybos politikos srityje siekiant užtikrinti Bendrijos teisių pagal tarptautinės prekybos taisykles, visų pirma tas, kurios nustatytos Pasaulio prekybos organizacijoje, įgyvendinimą (OL L 189, 2014, p. 50), su pakeitimais, padarytais 2015 m. spalio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2015/1843, kuriuo nustatomos Sąjungos procedūros bendros prekybos politikos srityje siekiant užtikrinti tarptautinėmis prekybos taisyklėmis, ypač sudarytomis globojant Pasaulio prekybos organizacijai (PPO), suteiktų Sąjungos teisių įgyvendinimą (kodifikuota redakcija) (OL L 272, 2015, p. 1).

reaguoti, laikydamasi jos sudarytuose tarptautiniuose prekybos susitarimuose nustatytų procedūrų ir terminų. Todėl reikia taisyklių, kuriomis būtų apibrėžta Sąjungos naudojimosi teisėmis tam tikromis konkrečiomis aplinkybėmis sistema;

(3) Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) įsteigimo susitarimo ir kitų tarptautinių prekybos susitarimų, įskaitant regioninius ar dvišalius susitarimus, ginčų sprendimo mechanizmais siekiama rasti teigiamą bet kokių Sąjungos ir kitos minėtų susitarimų šalies ar šalių ginčų sprendimą. Nepaisant to, Sąjunga, laikydamasi tų ginčų sprendimo mechanizmų, turėtų galėti sustabdyti nuolaidų ar kitų įsipareigojimų taikymą, kai kitais būdais nepavyksta rasti teigiamo ginčo sprendimo. Tokiais atvejais Sąjungos veiksmais turėtų būti siekiama užtikrinti, kad susijusi trečioji šalis laikytųsi atitinkamų tarptautinių prekybos taisyklių siekiant atkurti abiem pusėms naudingą padėtį.“

12. Reglamento Nr. 654/2014 8 konstatuojamojoje dalyje reglamentuojamas prekybos politikos priemonių priėmimas:

„pagal šį reglamentą priimamos prekybos politikos priemonės turėtų būti atrinktos ir parengtos remiantis objektyviais kriterijais, įskaitant priemonių veiksmingumą skatinant trečiąsias šalis laikytis tarptautinių prekybos taisyklių, galimybes padėti Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams, kuriems daro poveikį trečiosios šalies priemonės, ir tikslą kiek įmanoma sumažinti neigiamą ekonominį poveikį Sąjungai, be kita ko, itin svarbių žaliavų atžvilgiu.“

13. Reglamento Nr. 654/2014 dalykas apibrėžtas 1 straipsnyje:

„Šiuo reglamentu nustatomos taisyklės ir tvarka, kuriomis siekiama užtikrinti veiksmingai ir laiku įgyvendinamas Sąjungos teises sustabdyti nuolaidų ar kitų įsipareigojimų pagal tarptautinius prekybos susitarimus taikymą arba juos atšaukti, kad:

a) nustačius trečiųjų šalių padarytus tarptautinių prekybos taisyklių pažeidimus, kurie daro poveikį Sąjungos interesams, būtų priimtas tenkinantis sprendimas, kuriuo būtų atkurta Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams tenkanti nauda;

b) būtų iš naujo subalansuojamos nuolaidos ar kiti prekybos su trečiosiomis šalimis santykių įsipareigojimai, pasikeitus prekėms iš Sąjungos taikomam režimui, jei tai daro poveikį Sąjungos interesams.“

2. Įgyvendinimo reglamentas 2018/724

14. Įgyvendinimo reglamentu 2018/724[7] Komisija nustatė ginčijamus muitus ir juos pagrindė, visų pirma 1–3 ir 6 konstatuojamosiose dalyse:

„(1) 2018 m. kovo 8 d. Jungtinės Amerikos Valstijos (toliau – Jungtinės Valstijos) patvirtino apsaugos priemones – neribotam laikotarpiui nuo 2018 m. kovo 23 d. padidino tam tikriems importuojamiems plieno ir aliuminio produktams taikomus tarifus. Kovo 22 d. Europos Sąjungai taikytinų tarifų padidinimo įsigaliojimo data buvo atidėta iki 2018 m. gegužės 1 d.;

[7] 2018 m. gegužės 16 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) dėl tam tikrų prekybos politikos priemonių, susijusių su tam tikrais Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės produktais (OL L 122, 2018, p. 14).

(2) nepaisant to, kad Jungtinės Valstijos šias priemones apibūdina kaip saugumo priemones, iš esmės jos yra apsaugos priemonės. Jas sudaro taisomieji veiksmai, kurie trikdo iš Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) steigimo sutarties kylančią nuolaidų ir įsipareigojimų pusiausvyrą ir riboja importą, siekiant apsaugoti vidaus pramonę nuo užsienio konkurencijos, kad būtų užtikrintas tos pramonės komercinis klestėjimas. 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (GATT 1994) saugumo išimtys netaikomos tokioms apsaugos priemonėms ir jų nepateisina, be to, jos neturi poveikio teisei iš naujo subalansuoti pagal atitinkamas PPO steigimo sutarties nuostatas;

(3) PPO susitarimas dėl apsaugos priemonių numato kiekvienos eksportuojančios narės, kuriai taikoma apsaugos priemonė, teisę sustabdyti iš esmės lygiaverčių nuolaidų ar kitų įsipareigojimų taikymą PPO narės, taikančios apsaugos priemonę, prekybai, jeigu konsultacijų metu tinkamo sprendimo rasti nepavyksta ir PPO Prekybos prekėmis taryba neprieštarauja;

<...>

(6) Komisija pasinaudoja teise sustabdyti iš esmės lygiaverčių nuolaidų ar kitų įsipareigojimų taikymą, siekdama iš naujo subalansuoti nuolaidas ar kitus įsipareigojimus prekybos santykiuose su trečiosiomis šalimis, remdamasi Reglamento (ES) Nr. 654/2014 4 straipsnio 1 dalimi. Tinkami veiksmai – tai prekybos politikos priemonės, kurias gali sudaryti, *inter alia*, tarifų nuolaidų sustabdymas ir naujų arba didesnių muitų nustatymas“.

D. Taikytini muito tarifai

15. Aptariami motociklai atitinka Kombinuotosios nomenklatūros [8] kodą 8711 50 00, t. y. „motociklai (įskaitant mopedus), dviračiai ir panašios transporto priemonės su pagalbiniais varikliais, su priekabomis arba be jų; priekabos su stūmokliniu vidaus degimo varikliu, kurio cilindrų darbinis tūris didesnis kaip 800 cm^3“. Bendrajame muitų tarife tokioms prekėms numatytas 6 % muitas.

16. Komisija ginčijamus papildomus muitus nustatė Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2018/886 [9]:

„1 straipsnis

Sąjunga taiko papildomus muitus šio reglamento I ir II prieduose išvardytiems į Sąjungą importuojamiems Jungtinių Amerikos Valstijų (toliau – Jungtinės Valstijos) kilmės produktams.

[8] 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382), su pakeitimais, padarytais 2018 m. kovo 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2018/507, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 I priedas (OL L 83, 2018, p. 11).

[9] 2018 m. birželio 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/886 dėl tam tikrų prekybos politikos priemonių, susijusių su tam tikrais Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės produktais, ir kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) 2018/724 (OL L 158, 2018, p. 5).

2 straipsnis

Šiems produktams taikomi šie papildomi muitai:

a) pirmuoju etapu I priede išvardytiems importuojamiems produktams papildomas 10 % arba 25 % *ad valorem* muitas, kaip nurodyta tame priede, taikomas nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos;

b) antruoju etapu II priede išvardytiems importuojamiems produktams tolesnis papildomas 10 %, 25 %, 35 % arba 50 % *ad valorem* muitas, kaip nurodyta tame priede, taikomas:

– nuo 2021 m. birželio 1 d. <...>“

17. Pagal Įgyvendinimo reglamento (ES) 2018/886 I priedą importuojamiems produktams, kurių kodas 8711 50 00, taikomas 10 % arba 25 % papildomas muitas, o pagal II priedą importuojamiems produktams taikomas tolesnis 25 % papildomas muitas. Taigi nuo 2018 m. birželio 22 d. apeliantės *Harley-Davidson* iš JAV į Europą importuojamiems motociklams vietoj įprasto 6 % muito tarifo taikomas 31 %, o nuo 2021 m. birželio 1 d. – 56 % muito tarifas.

18. Vis dėlto Sąjunga dar netaikė antrojo etapo muitų, taikymą sustabdžiusi iki jų taikymo pradžios [10]. Nuo 2022 m. sausio 1 d. ji taip pat sustabdė pirmojo etapo muitų taikymą [11].

III. Apeliacinio skundo nagrinėjimo istorija

19. Ieškovė pirmojoje instancijoje ir apeliantė *Harley-Davidson Europe Ltd* priklauso *Harley-Davidson* grupei. Tai gerai žinoma JAV bendrovė, kuri specializuojasi motociklų gamybos srityje. Kita ieškovė pirmojoje instancijoje ir apeliantė *Neovia Logistics Services International* yra *Harley-Davidson* muitinės tarpininkė.

A. Bylos aplinkybės

20. Skundžiamo sprendimo 20–38 punktuose nurodytas faktines aplinkybes galima apibendrinti taip.

21. Reaguodama į JAV vyriausybės nustatytus papildomus muitus plieno ir aliuminio importui, Komisija 2018 m. birželio 20 d. Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2018/886 taip pat nustatė papildomus muitus (pirmiausia 25 %, o vėliau 50 %) „tipiniams“ JAV kilmės importuojamiems produktams; jie taip pat taikomi *Harley-Davidson* gaminamiems motociklams.

22. 2018 m. birželio 25 d. *Harley-Davidson* informavo savo akcininkus apie šių papildomų muitų taikymą ir jų pasekmes įmonės veiklai ir pateikė JAV vertybinių popierių ir biržos komisijai (SEC) ataskaitą pagal 8-K formą (toliau – 8-K forma). Šioje formoje *Harley-Davidson* nurodė, kad

[10] Pirmiausia 2021 m. gegužės 28 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/866, kuriuo sustabdomas Įgyvendinimo reglamentu (ES) 2018/886 nustatytų prekybos politikos priemonių, susijusių su tam tikrais Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės produktais, taikymas (OL L 190, 2021, p. 94), o vėliau – 11 išnašoje nurodytomis nuostatomis.

[11] Pirmiausia 2021 m. lapkričio 26 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2021/2083, kuriuo sustabdomas įgyvendinimo reglamentais (ES) 2018/886 ir (ES) 2020/502 nustatytų prekybos politikos priemonių, susijusių su tam tikrais Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės produktais, taikymas (OL L 426, 2021, p. 41), o dabar – 2023 m. gruodžio 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) 2023/2882, kuriuo sustabdomas įgyvendinimo reglamentais (ES) 2018/886 ir (ES) 2020/502 nustatytų prekybos politikos priemonių, susijusių su tam tikrais Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės produktais, taikymas (OL L 2882, 2023).

„[s]iekdama imtis veiksmų dėl šios muitų naštos didelių sąnaudų ilguoju laikotarpiu, <...> įgyvendins planą perkelti [Sąjungai] skirtų motociklų gamybą iš Jungtinių Valstijų į savo tarptautinius padalinius, kad būtų išvengta muitų naštos“ [12]. *Harley-Davidson* perkėlė motociklų, skirtų Sąjungos rinkai, gamybą į gamyklą Tailande.

23. 2019 m. sausio 25 d. apeliantės Belgijos muitinei pateikė du oficialius prašymus priimti privalomos kilmės informacijos sprendimus dėl dviejų Tailande pagamintų motociklų kategorijų. Nors Komisija išreiškė abejonių, ar Tailando kilmė gali būti pripažinta, 2019 m. birželio 24 d. Belgijos muitinė priėmė du privalomos kilmės informacijos sprendimus ir juose patvirtino, kad tam tikrų kategorijų importuojamų *Harley-Davidson* motociklų, atitinkančių dvi nurodytas motociklų grupes, kilmės šalis yra Tailandas.

24. Apie tai Komisija sužinojo 2019 m. rugpjūčio 21 d. ir 2021 m. kovo 31 d. priėmė ginčijamą Įgyvendinimo sprendimą (ES) 2021/563 dėl tam tikrų su privalomąja kilmės informacija susijusių sprendimų galiojimo [13]. Šiuo sprendimu ji įpareigojo Belgijos institucijas atšaukti privalomos kilmės informacijos sprendimus. Belgijos valdžios institucijos įvykdė šį įgyvendinimo sprendimą ir 2021 m. balandžio 16 d. laišku pranešė, kad atšaukia abu privalomos kilmės informacijos sprendimus.

B. Skundžiamas sprendimas

25. 2021 m. birželio 11 d. ieškiniu apeliantės pareikalavo panaikinti ginčijamą įgyvendinimo sprendimą.

26. Nurodydamos ieškinio pirmąjį pagrindą apeliantės tvirtina, kad, pirma, Komisija pažeidė esminius procedūrinius reikalavimus, nes ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas ir Komisija nesilaikė patariamosios procedūros prieš priimdama ginčijamą sprendimą. Antra, apeliantės teigia, kad ginčijamas įgyvendinimo sprendimas grindžiamas akivaizdžia reikšmingų faktinių aplinkybių vertinimo klaida, kurią padarė Komisija. Nurodydamos trečiąjį pagrindą apeliantės tvirtina, kad Komisija piktnaudžiavo atšaukimo įgaliojimais pagal Muitinės kodekso 34 straipsnio 11 dalį, nes atšaukimas grindžiamas neteisingu Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio aiškinimu. Nurodydamos ketvirtąjį pagrindą apeliantės teigia, kad Deleguotasis reglamentas 2015/2446 neatitinka SESV 290 straipsnyje nustatytų delegavimo sąlygų. Nurodydamos ieškinio penktąjį pagrindą apeliantės tvirtina, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiami bendrieji Sąjungos teisės principai ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija.

27. Skundžiamu 2023 m. kovo 1 d. sprendimu Bendrasis Teismas atmetė ieškinį ir priteisė iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

IV. Bylos nagrinėjimas Teisingumo Teisme ir šalių prašymai

28. 2023 m. gegužės 11 d. apeliantės pateikė šį apeliacinį skundą ir paprašė:

– panaikinti skundžiamą sprendimą,

– panaikinti ginčijamą įgyvendinimo sprendimą ir

[12] Skundžiamo sprendimo 26 punktas.

[13] OL L 119, 2021, p. 117.

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi Teisingumo Teisme ir Bendrajame Teisme išlaidas.

29. Europos Komisija prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

30. Šalys pateikė rašytines pastabas. Remdamasis Procedūros reglamento 76 straipsnio 2 dalimi, Teisingumo Teismas nusprendė nerengti žodinio bylos nagrinėjimo, nes mano esąs pakankamai informuotas.

V. Teisinis vertinimas

31. Šis ginčas grindžiamas Komisijos atsisakymu pripažinti Tailandą, kur *Harley-Davidson* atliko galutinį motociklų perdirbimą ir apdorojimą, jų kilmės šalimi.

32. Pagal Muitinės kodekso 60 straipsnio 2 dalį laikoma, kad prekės, kurios gaminamos ne vienoje šalyje ar teritorijoje, yra kilusios iš tos šalies ar teritorijos, kurioje buvo atliktas jų paskutinis esminis ekonomiškai pagrįstas perdirbimas arba apdorojimas tam tikslui pritaikytoje įmonėje, per kurį buvo pagamintas naujas produktas arba kuris buvo svarbus jo gamybos etapas.

33. Siekiant išvengti nesusipratimų, reikėtų paaiškinti, kad šalys nesutaria dėl to, ar *Harley-Davidson* Tailande iš tikrųjų atlieka perdirbimą arba apdorojimą, t. y. ar tai yra toks svarbus gamybos etapas, kaip tai suprantama pagal Muitinės kodekso 60 straipsnio 2 dalį, kad iš esmės būtų galima pagrįsti prielaidą, jog kilmės šalis yra Tailandas. Belgijos valdžios institucijos tvirtina, kad prieš nustatydamos šią kilmę[14] jos atliko atitinkamą tyrimą. Vis dėlto nei Komisija, nei Bendrasis Teismas šiuo klausimu nepateikė pastabų.

34. Bendrasis Teismas tik patvirtino Komisijos nuomonę, kad Tailande atliktas perdirbimas arba apdorojimas nebuvo ekonomiškai pagrįstas, kaip tai suprantama pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmą pastraipą.

35. Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodyta, kad kitoje šalyje arba teritorijoje vykdytos perdirbimo arba apdorojimo operacijos laikomos ekonomiškai *nepagrįstomis*, jeigu, remiantis turimais faktais, nustatoma, kad ta operacija siekta išvengti Kodekso[15] 59 straipsnyje nurodytų priemonių taikymo.

36. Remiantis pačios *Harley-Davidson* teiginiais, Komisijos nuomonė iš pirmo žvilgsnio yra pagrįsta, nes, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 26 punkte, bendrovė 8-K formoje konkrečiai nurodė, jog gamybos perkėlimo į Tailandą tikslas – „kad būtų išvengta muitų naštos“.

37. Vis dėlto reikia pabrėžti, kad Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmoje pastraipoje, ginčijamame įgyvendinimo sprendime ir skundžiamame sprendime *tik* versijose vokiečių kalba yra, kalbant apie muitą, nurodyta „zu umgehen“ [(apeiti)]. Ši sąvoka į anglų kalbą verčiama kaip „to circumvent“, o į prancūzų kalbą – „contourner“.

[14] 2020 m. lapkričio 13 d. Belgijos valdžios institucijų pateikta informacija, 2022 m. liepos 18 d. Komisijos atsakymo į Bendrojo Teismo klausimus E.3 priedas.

[15] Kadangi ginčijami papildomi muitai yra Bendrojo muitų tarifo dalis, jie laikomi priemonėmis pagal Muitinės kodekso 59 straipsnį.

38. Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos aiškinimas pagal kalbinę versiją vokiečių kalba kaip *draudimas apeiti priemonių taikymą*[16] nebūtų prieštaraujantis. Vis dėlto nuostatos apėjimas gali būti preziumuojamas tik tuo atveju, jeigu ji yra taikytina atsižvelgiant į jos tikslus, tačiau jos taikymas vis tiek neleidžiamas[17]. Toliau pateiksiu įrodymų, kad gamybos perkėlimo į Tailandą pripažinimas nepažeidžia dabartinio muitų tikslo.

39. Visgi *visose* kitose trijų tekstų kalbinėse versijose pirmiausia Komisija, o vėliau ir Bendrasis Teismas, vartoja tokias sąvokas, kaip „to avoid“ anglų kalba[18] arba „éviter“ prancūzų kalba[19], kurios į vokiečių kalbą turėtų būti verčiamos kaip „vengti“. *Harley-Davidson* savo 8-K formoje taip pat vartojo frazę „to avoid the tariff burden“ („kad būtų išvengta muitų naštos“).

40. Taigi Bendrasis Teismas ir Komisija Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmoje pastraipoje įžvelgia *draudimą vengti priemonės taikymo*. Palyginti su apėjimo draudimu, jo taikymo sritis būtų gerokai platesnė: jis apimtų visas be išimties priemones, kuriomis siekiama, kad nebūtų taikomas muitas, nesvarbu, koks yra muito tikslas.

41. Tokio draudimo prielaida atrodo netikėta, ypač dėl to, kad ji suformuluota kaip konkrečiai apibrėžtas ekonominis pagrįstumas, nes 25 % ar net 50 % muito vengimas yra *prima facie* teisėtas ekonominis tikslas.

42. Toliau paaiškinsiu, jog apeliantės pagrįstai prieštarauja, kad Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirma pastraipa būtų suprantama kaip draudimas vengti priemonių taikymo. Jų teigimu, ši nuostata turi būti aiškinama kitaip (apeliacinio skundo pirmasis pagrindas) arba Komisija neturėjo jos priimti (apeliacinio skundo antrasis pagrindas). Vis dėlto apeliacinio skundo trečiasis pagrindas dėl teisės būti išklausytam, teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos pažeidimų yra mažiau įtikimas.

A. Apeliacinio skundo pirmasis pagrindas – Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos aiškinimas

43. Apeliacinio skundo pirmuoju pagrindu apeliantės iš esmės ginčija daugelį Bendrojo Teismo išvadų[20] dėl Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos aiškinimo ir taikymo. Vis dėlto tai grindžiama ne tik skundžiamo sprendimo 62 konstatuojamojoje dalyje, bet ir 57 konstatuojamojoje dalyje nurodyta pagrindine aplinkybe, kad pagal šią nuostatą perkėlimo

[16] Šiuo klausimu Schumann, G., Krenzler, H. G., Herrmann, C., Niestedt, M., *EU-Außenwirtschafts- und Zollrecht*, 22-asis leidimas, 2023 m. gruodžio mėn. redakcija, C. H. Beck, München, UZK 60 straipsnis, 8 punktas, Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmą pastraipą supranta kaip piktnaudžiavimo išlygą.

[17] Dėl sąvokos „išvengimas“ žr. 2006 m. gruodžio 12 d. Sprendimą *Vokietija / Parlamentas ir Taryba* (C-380/03, EU:C:2006:772, 113 punktas), 2019 m. gegužės 21 d. Sprendimą *Komisija / Vengrija (Žemės ūkio paskirties žemės uzufruktas)* (C-235/17, EU:C:2019:432, 76 punktas), 2021 m. spalio 26 d. Sprendimą *PL Holdings* (C-109/20, EU:C:2021:875, 47 punktas) ir 2024 m. balandžio 11 d. Sprendimą *Triferto* (C-654/22, EU:C:2024:298, 51 punktas).
Taip pat žr. jurisprudenciją dėl piktnaudžiavimo objektyvaus požymio: 2000 m. gruodžio 14 d. Sprendimą *Emsland-Stärke* (C-110/99, EU:C:2000:695, 52 punktas), 2015 m. sausio 28 d. Sprendimą *Starjakob* (C-417/13, EU:C:2015:38, 56 punktas), 2019 m. vasario 26 d. Sprendimą *T Danmark ir Y Denmark* (C-116/16 ir C-117/16, EU:C:2019:135, 97 punktas) ir 2022 m. balandžio 7 d. Sprendimą *Avio Lucos* (C-176/20, EU:C:2022:274, 70 punktas). Mokesčių teisėje kodifikuota 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyvos (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL L 193, 2016, p. 1), 6 straipsnio 1 dalimi.

[18] Galima daryti prielaidą, kad Komisija, vykdydama Deleguotojo reglamento 2015/2446 ir ginčijamo įgyvendinimo sprendimo priėmimo procedūrą, daugiausia vadovavosi šia kalba ir kad Bendrajame Teisme vykęs procesas taip pat vyko šia kalba.

[19] Teismo darbo kalba.

[20] Jos konkrečiai prieštarauja ginčijamo sprendimo 58, 60, 62–63, 66, 68–71 ir 74 punktams.

operacijos tikslas *vengti* nurodytų priemonių taikymo yra pakankamas, kad su ekonominiu pagrįstumu susijusi sąlyga nebūtų įvykdyta. Todėl Bendrasis Teismas šią nuostatą vertino kaip draudimą vengti priemonės taikymo.

44. Tai, kad skundžiamo sprendimo versijoje vokiečių kalba vartojama sąvoka „umgehen“ [(apeiti)], šios aplinkybės nekeičia, nes autentiškoje sprendimo versijoje anglų kalba vartojama sąvoka „to avoid“, o versijoje prancūzų kalba, t. y. teismo darbo kalba, vartojama sąvoka „éviter“. Be to, Bendrasis Teismas nenagrinėja, ar *Harley-Davidson* nori apeiti muitus, o tik nustato, ar siekiama vengti muitų.

45. Apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmoje dalyje apeliantės tvirtina, kad toks Bendrojo Teismo išaiškinimas klaidingai atspindi Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos tikslą ir sisteminį ryšį. Antroje dalyje jos nesutinka su Bendrojo Teismo išaiškinimu, kad ekonomiškai pagrįsta reakcija į papildomus muitus yra praktiškai neįmanoma. Trečioje dalyje apeliantės prieštarauja pasekmėms, susijusioms su įrodinėjimo pareiga, pagal kurią atitinkama bendrovė turi įrodyti visiškai kitokį pagrindinį tikslą, jei gamyba perkeliama laikinai, kai nustatomi papildomi muitai.

46. Šis argumentas yra pagrįstas, kaip patvirtina Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos analizė taikant įprastus aiškinimo metodus.

1. Formuluotė

47. Atsižvelgiant į Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos formuluotę, reikėtų pabrėžti minėtus kalbinių versijų skirtumus ir sąvoką „ekonominis pagrįstumas“.

a) Skirtingos kalbinės versijos

48. Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirma pastraipa versijoje vokiečių kalba, kaip jau minėjau, suformuluota kaip draudimas apeiti priemonės taikymą, o visose kitose kalbinėse versijose – kaip draudimas vengti priemonės taikymo [21].

49. Nors Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos versija vokiečių kalba yra atskira, ji negali būti lengvai pakeista kitomis kalbinėmis versijomis, nes nė viena kalbinė versija neturi viršenybės kitų kalbinių versijų atžvilgiu [22]. Teisės nuostatos turi būti aiškinamos vienodai [23]. Taigi tokiais atvejais nuostata turi būti aiškinama atsižvelgiant į teisės akto bendrą struktūrą ir tikslą [24], o tam tikromis aplinkybėmis – ir į jo genezę [25].

[21] Žr. šios išvados 37–41 punktus.

[22] 1990 m. kovo 27 d. Sprendimas *Cricket St Thomas* (C-372/88, EU:C:1990:140, 18 punktas) ir 2021 m. sausio 26 d. Sprendimas *Hessischer Rundfunk* (C-422/19 ir C-423/19, EU:C:2021:63, 65 punktas).

[23] 1977 m. spalio 27 d. Sprendimas *Bouchereau* (30/77, EU:C:1977:172, 13 ir 14 punktai), 1990 m. kovo 27 d. Sprendimas *Cricket St Thomas* (C-372/88, EU:C:1990:140, 19 punktas) ir 2021 m. spalio 6 d. Sprendimas *Consorzio Italian Management ir Catania Multiservizi* (C-561/19, EU:C:2021:799, 43 punktas).

[24] 1977 m. spalio 27 d. Sprendimas *Bouchereau* (30/77, EU:C:1977:172, 13 ir 14 punktai) ir 2023 m. sausio 17 d. Sprendimas *Ispanija / Komisija* (C-632/20 P, EU:C:2023:28, 42 punktas).

[25] 2009 m. spalio 22 d. Sprendimas *Zurita García ir Choque Cabrera* (C-261/08 ir C-348/08, EU:C:2009:648, 57 punktas), 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimas *Pringle* (C-370/12, EU:C:2012:756, 135 punktas), 2013 m. spalio 3 d. Sprendimas *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba* (C-583/11 P, EU:C:2013:625, 50 punktas) ir 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimas *Acacia ir D'Amato* (C-397/16 ir C-435/16, EU:C:2017:992, 31 punktas).

b) Ekonominis pagrįstumas

50. Be to, reikėtų priminti, kad Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmoje pastraipoje iš tikslo išvengti arba apeiti daroma išvada, kad atitinkamas perdirbimas arba apdorojimas nelaikomas ekonomiškai pagrįstu.

51. Iš tiesų ne kiekvienas ekonominis interesas gali pateisinti priemonę. Sąvoka „pagrįstumas“ reiškia teisiškai pripažintą svarbesnį interesą. To paprastai pasigendama neteisėtų priemonių arba neteisėto taisyklių, pavyzdžiui, muitų, apėjimo atveju [26].

52. Kita vertus, vien muitų mokėjimo vengimas nėra nei neteisėtas pats savaime, nei ginčytinas dėl kitų priežasčių. Vis dėlto, priešingai, nei nurodo apeliantės, Teisingumo Teismas PVM teisės srityje pripažino, kad apmokestinamasis asmuo iš esmės turi teisę pasirinkti tokį veiklos planą, kad sumažintų savo mokestinę skolą [27]. Taigi apmokestinamieji asmenys paprastai gali laisvai pasirinkti organizacines struktūras ir sandorių formas, kurios jiems atrodo tinkamiausios jų ekonominei veiklai, taip pat siekdami riboti mokesčių naštą [28].

53. Nagrinėjamu atveju vengimo draudimo taikymas būtų reikšmingas kišimasis į *Harley-Davidson* konkurencinę padėtį. 25 % ar net 50 % papildomas muitas labai sumažina pardavimo galimybes. Formoje 8-K *Harley-Davidson* apskaičiavo, kad vidutinė 25 % papildomų muitų našta vienam motociklui sieks 2 200 JAV dolerių (USD), o metinė našta bendrovei sudarys apie 90–100 mln. USD. Labai abejotina, kad kitos priemonės, išskyrus šio muito vengimą, galėtų turėti panašią įtaką atitinkamų produktų kainai ir konkurencinei padėčiai. Todėl tokia našta gali ekonomiškai pagrįsti dideles išlaidas siekiant jos išvengti.

54. Esminį gamybos perkėlimo ekonominį pagrįstumą taip pat galima pailiustruoti palyginus bendrovę, kuri, tiesiogiai reaguodama į papildomų muitų taikymą, perkelia paskutinį esminį prekių perdirbimą ar apdorojimą iš atitinkamos šalies į kitą šalį, su kitomis bendrovėmis, kurios ir toliau vykdo tokią gamybą toje šalyje. Jei tokios bendrovės jau anksčiau tai buvo dariusios arba vėliau ten pirmą kartą pradėjo identišką gamybą (galbūt net nesusimąstydamos dėl papildomų muitų), Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirma pastraipa joms nebūtų taikoma jų nenaudai, net jei būtų aiškinama kaip draudimas vengti priemonės taikymo. Vis dėlto ekonominiu požiūriu šios bendrovės niekuo nesiskiria.

55. Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmą pastraipą aiškinant kaip draudimą vengti taikyti priemones, sąvoka „ekonominis pagrįstumas“ ne sukonkretinama, o atvirkščiai – jos reikšmė griežtai apribojama.

2. Tikslas

56. Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos aiškinimui kaip draudimui vengti taikyti priemonę prieštarauja ir jo 21 konstatuojamojoje dalyje nurodytas tikslas. Šios nuostatos paskirtis – užkirsti kelią importuojamų prekių kilmės manipuliacijoms, kuriomis siekiama išvengti prekybos politikos priemonių taikymo.

[26] Žr. šios išvados 38 punktą.

[27] 2006 m. vasario 21 d. Sprendimas *Halifax ir kt.* (C-255/02, EU:C:2006:121, 73 punktas) ir 2015 m. gruodžio 17 d. Sprendimas *WebMindLicenses* (C-419/14, EU:C:2015:832, 42 punktas).

[28] 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimas *RBS Deutschland Holdings* (C-277/09, EU:C:2010:810, 53 punktas).

57. Dėl Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 21 konstatuojamosios dalies versijoje vokiečių kalba vartojamos sąvokos „Umgehung“ [(apėjimas)] pasakytina tas pats kaip ir dėl šios sąvokos vartojimo 33 straipsnio pirmoje pastraipoje [29].

58. Vis dėlto pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 21 konstatuojamąją dalį 33 straipsnis visose kalbinėse versijose [30] skirtas tik tam, kad būtų užkirstas kelias importuojamų prekių kilmės *manipuliacijoms*.

59. Nagrinėjant etimologiškai, sąvoka „manipuliacija“ reiškia rankų, lotyniškai *manus*, naudojimą plačiąja prasme, t. y. ko nors tvarkymą ar perdirbimą, o tai kai kuriose kalbose taip pat reiškia praktinį naudojimą [31]. Visgi akivaizdu, kad Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 21 konstatuojamojoje dalyje vartojama sąvoka negali turėti tokios reikšmės, nes joje nekalbama apie tvarkymą ar perdirbimą kilmės vietoje ir tikrai nekalbama apie rankų naudojimą.

60. Atsižvelgiant į dažniau vartojamą sąvoką, galima daryti prielaidą, kad ji suprantama kaip įtakos darymas, dažnai pasitelkiant apgaulę [32]. Piktnaudžiavimo rinka reglamento [33] 12 straipsnyje ir I priede apibrėžta sąvoka „(draudžiamas) manipuliavimas finansų rinkomis“, atsižvelgiant į įvairius atvejus, visų pirma netikrų ar klaidinančių signalų siuntimą (12 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis ir c punktas), melagingų ar klaidinančių duomenų teikimą ar kitokį mėginimą apgauti ar manipuliuoti (12 straipsnio 1 dalies b ir d punktai). Kituose Sąjungos reglamentuose sąvoka „manipuliavimas“ taip pat siejama su sąvoka „apgaulė“ [34]. Galiausiai ir kaltinimai dėl kartelinių susitarimų dažnai susiję su manipuliavimu [35], dažniausiai dėl kainų.

61. Taigi iš Deleguotojo reglamento 2015/2446 21 konstatuojamosios dalies galima daryti išvadą, kad 33 straipsnio pirma pastraipa nesiekiama atmesti paskutinio esminio perdirbimo ar apdorojimo ekonominio pagrįstumo remiantis vien muitų vengimu, bet tik tuo atveju, jei šio tikslo siekiama manipuliuojant kilme.

[29] Žr. šios išvados 37–41 punktus.

[30] Sąvoka „manipuliacija“ beveik visose kalbinėse versijose vartojama remiantis ta pačia žodžio šaknimi. Tik graikų ir suomių kalbose vartojamos kitos sąvokos, tačiau panašu, kad graikų kalbos sąvoka „χειραγώγηση“ turi tą pačią reikšmę kaip ir manipuliacija, o suomių kalbos sąvoka „vilpillisesti“ labiau siejama su sukčiavimu.

[31] Šiuo klausimu žr. 2007 m. birželio 21 d. Sprendimą *Omni Metal Service* (C-259/05, EU:C:2007:363, 33 ir 37 punktai), 2007 m. rugsėjo 27 d. Sprendimą *Medion ir Canon Deutschland* (C-208/06 ir C-209/06, EU:C:2007:553, 40–42 punktai) ir 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų (OL L 365, 1994, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 13 t., p. 349) 3 straipsnio 1 dalies c punkto versiją prancūzų kalba.

[32] Žr. 2010 m. gruodžio 7 d. Sprendimą *R* (C-285/09, EU:C:2010:742, 48 punktas) ir 2020 m. liepos 9 d. Sprendimą *Verein für Konsumenteninformation* (C-343/19, EU:C:2020:534, 24, 29 ir 35 punktai).

[33] 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (OL L 173, 2014, p. 1) su pakeitimais, padarytais Reglamentu (ES) 2023/2869 (OL L 2869, 2023). Panaši sąvokos „manipuliavimas rinka“ apibrėžtis pateikta ir 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1227/2011 dėl didmeninės energijos rinkos vientisumo ir skaidrumo 2 straipsnio 2 punkte.

[34] Žr., pavyzdžiui, 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, 2001, p. 67; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 69), su pakeitimais, padarytais 2022 m. balandžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2022/642 (OL L 118, 2022, p. 4), 47a straipsnį, 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1173/2011 dėl veiksmingo biudžeto priežiūros vykdymo užtikrinimo euro zonoje (OL L 306, 2011, p. 1) 8 straipsnį, 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/45/ES dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų periodinės techninės apžiūros (OL L 127, 2014, p. 51) 8 straipsnio 6 dalį, 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/1150 dėl verslo klientams teikiamų internetinių tarpininkavimo paslaugų sąžiningumo ir skaidrumo didinimo (OL L 186, 2019, p. 57) 5 straipsnio 6 dalį, 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2022/2065 dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos (OL L 277, 2022, p. 1) 34 straipsnio 2 dalį ir 2023 m. rugsėjo 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2023/2053, kuriuo nustatomas daugiametis rytų Atlanto ir Vidužemio jūros paprastųjų tunų išteklių valdymo planas (OL L 238, 2023, p. 1), 54 straipsnio 2 dalį).

[35] Žr. 2012 m. gruodžio 6 d. Sprendimą *Komisija / Verhuizingen Coppens* (C-441/11 P, EU:C:2012:778, 48 punktas) dėl manipuliavimo kvietimu teikti pasiūlymus, 2023 m. sausio 14 d. Sprendimą *Kilpailu- ja kuluttajavirasto* (C-450/19, EU:C:2021:10, 35 punktas) dėl manipuliavimo konkurso procedūromis ir 2023 m. sausio 12 d. Sprendimą *HSBC Holdings ir kt. / Komisija* (C-883/19 P, EU:C:2023:11, visų pirma 108 ir paskesnius punktus) dėl manipuliavimo EURIBOR tarpbankinėmis referencinėmis normomis.

3. Sisteminis ryšys

62. Remiantis sisteminiu vertinimu, pažymėtina, kad Komisija priėmė Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmą pastraipą vykdydama deleguotuosius įgaliojimus, taip pat reikia atsižvelgti į ginčijamų muitų dalyką ir tikslą ir 33 straipsnio trečioje pastraipoje nustatytas papildomas kilmės taisykles.

a) Deleguotųjų įgaliojimų ribos

63. Priimdama Deleguotąjį reglamentą 2015/2446 Komisija naudojosi deleguotaisiais įgaliojimais. Kadangi tai yra tik tam tikrų neesminių elementų papildymas ar pakeitimas pagal SESV 290 straipsnio 1 dalį, Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad nebūtų Muitinės kodekso 60 straipsnio 2 dalies esminio pakeitimo. Antraip 33 straipsnis būtų negaliojantis.

64. Muitinės kodekso 60 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Sąjunga nepripažįsta paskutinės esminės perdirbimo arba apdorojimo operacijos kaip kilmės vietos nustatymo pagrindo. Tai turi būti *ekonomiškai pagrįsta priemonė*. Pagal 62 straipsnį Komisija taip pat aiškiai įgaliojama nustatyti taisykles, pagal kurias laikoma, kad prekės buvo perdirbtos arba apdorotos šalyje ar teritorijoje pagal 60 straipsnio 2 dalį.

65. Taigi Komisija turėjo teisę pasinaudoti Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirma pastraipa, kad patikslintų, ką reiškia „ekonominis pagrįstumas“. Vis dėlto pagal SESV 290 straipsnio 1 dalį ji negalėjo suteikti sąvokai „ekonominis pagrįstumas“ naujos reikšmės, nes tai galėtų labai pakeisti, visų pirma sumažinti, Muitinės kodekso 60 straipsnio 2 dalies taikymo sritį.

66. Jei pagal Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmą pastraipą iš tiesų draudžiama vengti muitų, galima abejoti, ar Komisija laikėsi šios savo įgaliojimų ribos. Kaip jau paaiškinta [36], vengti muitų gali būti ekonomiškai pagrįsta ir teisėta.

67. Vis dėlto, jei pagal šią nuostatą draudžiama tik apeiti muitus arba manipuliuoti prekių kilme, nėra pagrindo manyti, kad deleguotieji įgaliojimai buvo viršyti. Nei muitų apėjimo, nei manipuliavimo negalima pateisinti ekonominiais interesais.

b) Papildomų muitų dalykas ir tikslas

68. Nagrinėjamų muitų objektas ir tikslas taip pat patvirtina, kad Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirma pastraipa turi būti suprantama ne kaip visiškas draudimas vengti priemonių taikymo, o tik kaip draudimas apeiti priemonių taikymą.

69. Šiuo atveju muitais *nesiekiama* užkrauti naštos atskiriems gamintojams. Visų pirma jais nesiekiama užkrauti naštos Jungtinėse Valstijose esančioms bendrovėms.

[36] Žr. šios išvados 50–53 punktus.

70. Sąjunga nustatė šiuos muitus pagal Reglamentą (ES) Nr. 654/2014, reaguodama į *kitos šalies*, šiuo atveju – Jungtinių Amerikos Valstijų, nustatytus prekybos apribojimus [37]. Tokiais papildomais muitais siekiama, kad kita šalis atsidurtų nepalankioje padėtyje, pabloginant joje pagamintų prekių konkurencinę padėtį. Pagal šio reglamento 3 konstatuojamąją dalį jomis siekiama paskatinti atitinkamą šalį laikytis atitinkamų tarptautinės prekybos taisyklių, siekiant atkurti abiem pusėms naudingą padėtį. Nepalankios sąlygos prekių, kurioms taikomi muitai, arba atitinkamų bendrovių padėčiai rinkoje yra numatytos tik tokios apimties, kiek jos daro poveikį kilmės šaliai.

71. Taigi papildomais muitais visų pirma siekiama šalyje sumažinti ekonominę veiklą, kuriai šie muitai taikomi. Atsižvelgiant į numatomą papildomų muitų poveikį, nėra svarbu, ar ši veikla mažėja dėl to, kad Sąjungoje parduodama mažiau prekių, ar dėl to, kad atitinkamos bendrovės perkelia ekonominę veiklą į kitas šalis.

72. Kitaip tariant, perkeldama gamybą į kitą šalį *Harley-Davidson* įgyvendino kaip tik tai, ko buvo siekiama taikant papildomus muitus.

73. Komisija Bendrajame Teisme teisingai nurodė, jog ginčijami muitai apskaičiuoti taip, kad jie yra beveik lygiaverčiai Jungtinių Amerikos Valstijų papildomiems muitams, taikomiems Sąjungos prekėms. Tokia pusiausvyra pažeidžiama, jei *Harley-Davidson* vengia dabartinių muitų į Sąjungą importuojamiems gaminiams taikymo ir į Sąjungos rinką tiekia ne iš Jungtinių Amerikos Valstijų, o iš Tailando. Šiuo atveju priemonės, kurias taiko Sąjunga, iš pirmo žvilgsnio atrodo mažiau svarios nei priemonės, kurias taiko Jungtinės Amerikos Valstijos. Vis dėlto tai nekeičia fakto, kad *Harley-Davidson* dėl papildomų muitų sumažino savo ekonominę veiklą Jungtinėse Amerikos Valstijose. Šiuo atveju nėra būtina nuspręsti, ar pusiausvyra iš tikrųjų yra pažeista ir ar Komisija gali ją atkurti nustatydama papildomus muitus, kaip teigia apeliantės.

74. Kita vertus, pagal Reglamentą (ES) Nr. 654/2014 nustatytu muitu neturi būti siekiama pakenkti kitų, prekybiniame ginče nedalyvaujančių šalių, į kurias bendrovė perkelia savo gamybą, kad būtų išvengta papildomų muitų, ekonomikai. Atvirkščiai, dėl tokių nepalankių sąlygų gali kilti naujų prekybinių ginčų ir būti pažeisti Sąjungos įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę.

c) Jokios kompensacijos pagal Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio trečią pastraipą

75. Komisija pažymi, kad Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio trečioje pastraipoje nustatė papildomą prekių kilmės nustatymo taisyklę, kuri taikoma, jeigu paskutinis perdirbimas arba apdorojimas laikomas ekonomiškai nepagrįstu. Taikant tokią nuostatą iš esmės būtų galima užtikrinti, kad būtų taikomi tik tokios apimties muitai, kiek tai yra būtina atsižvelgiant į atitinkamus jų tikslus, šiuo atveju – prekybinį ginčą.

76. Vis dėlto Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio trečia pastraipa negali įvykdyti šios funkcijos. Pagal šią nuostatą prekių kilmė yra toje šalyje ar teritorijoje, kuri yra didžiosios dalies medžiagų (vertinant pagal medžiagų vertę) kilmės šalis. Tokiu atveju svarbi tik medžiagų vertė atsižvelgiant į jų tarpusavio santykį, o ne į bendrą prekių vertę.

[37] Įgyvendinimo reglamento 2018/724 2 ir 3 konstatuojamosios dalys.

77. Taikant tokią nuostatą praktiškai, dažnai prekių kilmė lieka toje šalyje, kurioje anksčiau buvo atliktas šis gamybos etapas, kai perkeliamas paskutinis perdirbimo ar apdorojimo etapas. Taip yra, nes mažai tikėtina, jog tiekimo grandinės bus iš esmės pertvarkytos kartu su gamyba. Taigi dažnai medžiagos ir toliau daugiausia bus gaunamos iš šalies, kurioje anksčiau buvo atliktas paskutinis perdirbimas ar apdorojimas.

78. Vis dėlto atsižvelgiant vien į medžiagų vertę visiškai neatsižvelgiama į pridėtinę vertę, kuri sukuriama per paskutinį esminį prekių perdirbimą arba apdorojimą.

79. Jei šiame galutiniame etape sukuriama labai maža pridėtinė vertė, tam išties nereikėtų prieštarauti. Vis dėlto pagal Muitinės kodekso 60 straipsnio 2 dalyje nustatytas kilmės taisykles bet kuriuo atveju reikalaujama, kad paskutinis apdirbimas ar perdirbimas sudarytų reikšmingą prekių vertės dalį, kaip Teisingumo Teismas nusprendė[38] remdamasis tarptautine praktika[39]. Todėl Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 34 straipsnyje Komisija taip pat nurodė vadinamąsias minimalias operacijas, kurios nepripažįstamos esmine perdirbimo arba apdorojimo operacija. Vadinasi, ekonominis pagrįstumas, taigi ir 33 straipsnio pirma pastraipa, turi lemiamą reikšmę tik tuo atveju, jei atitinkamas perdirbimas arba apdorojimas yra susijęs su pastebima pridėtine verte.

80. Pridėtinės vertės kriterijus taip pat svarbus siekiant prekybiniuose ginčuose nustatyti muitus. Šis kriterijus gali būti naudojamas vertinant, ar paskutinės apdirbimo ar perdirbimo operacijos perkėlimas pakankamai sumažina ekonominę veiklą šalyje, kuriai Sąjunga taiko muitą, siekiant pagrįsti prekių kilmės pakeitimą.

81. Kadangi Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio trečioje pastraipoje nenumatoma galimybės atsižvelgti į per paskutinį apdorojimą ar perdirbimą sukurtą pridėtinę vertę, ši nuostata negali panaikinti Bendrojo Teismo pateikto 33 straipsnio pirmos pastraipos plataus aiškinimo kaip draudimo vengti priemonių taikymo viršenybės.

d) Sisteminio ryšio aiškinimo tarpinė išvada

82. Taigi Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos sisteminis ryšys neleidžia daryti išvados, kad paskutinis esminis perdirbimas ar apdorojimas yra ekonomiškai nepagrįstas, atsižvelgiant į tikslą išvengti muito.

[38] 1989 m. gruodžio 13 d. Sprendimas *Brother International* (C-26/88, EU:C:1989:637, 20–23 punktai, visų pirma 22 punktas), 2007 m. kovo 8 d. Sprendimas *Thomson ir Vestel France* (C-447/05 ir C-448/05, EU:C:2007:151, 27, 28, 31 ir 45 punktai) ir 2007 m. gruodžio 13 d. Sprendimas *Asda Stores* (C-372/06, EU:C:2007:787, 37, 38 ir 41 punktas).

[39] 1975 m. kovo 18 d. Tarybos sprendimu 75/199/EEB (OL L 100, 1975, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 1 t., p. 26) sudarytos Tarptautinės muitinės procedūrų supaprastinimo ir suderinimo konvencijos 5 straipsnis dabar yra patikslintos konvencijos K priedas; tačiau Sąjunga šio priedo neratifikavo. Taip pat žr. 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 80) priimtos Sutarties dėl kilmės taisyklių (OL L 336, 1994, p. 144) 2 straipsnio a ir c punktus.

4. Teisės aktų genezė ir ankstesnės nuostatos

83. Kadangi Deleguotasis reglamentas 2015/2446 nebuvo priimtas pagal teisėkūros procedūrą, dalyvaujant Tarybai ir Parlamentui, nėra jokių viešų dokumentų apie jo genezę. Vis dėlto atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus Komisija paaiškino, kad Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsniu pakeistos ankstesnės nuostatos, kurių nebeliko naujajame Muitinės kodekse.

84. Tai ankstesnio Muitinės kodekso [40] 25 straipsnis ir Reglamento (EEB) Nr. 802/68 [41] 6 straipsnio pirmtakas. Abiejose nuostatose buvo numatyta, kad jeigu nustatoma arba jeigu išaiškinti faktai patvirtina prielaidą, kad vienintelis kurio nors perdirbimo arba apdorojimo proceso tikslas buvo apeiti nuostatas, taikomas Bendrijoje konkrečių šalių prekėms, toks perdirbimo arba apdorojimo procesas jokiomis aplinkybėmis nelaikomas suteikiančiu taip pagamintoms prekėms šalies, kurioje jis yra atliktas, prekių kilmę. Visose šių nuostatų kalbinėse versijose, skirtingai nei beveik visose Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos kalbinėse versijose [42], vartojamos sąvokos, atitinkančios vokišką terminą „Umgehung“ [(apėjimas)].

85. Komisija nurodė, kad Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos nauja formuluote siekiama išvengti sunkumų taikant anksčiau galiojusias taisykles. Toks ketinimas yra pagrįstas, nes įrodinėti ketinimą apeiti taisykles neturėtų būti lengva.

86. Vis dėlto tokie sunkumai neleidžia pernelyg apriboti sąvokos „ekonominis pagrįstumas“ ir išplėsti tarpvalstybinių prekybinių ginčų kontekste nustatytų muitų taikymo ribų. Nes muitai būtų taikomi ne vien Komisijos nurodytiems nesąžiningiems subjektams.

87. Be to, Komisija šiuose paaiškinimuose nurodo, kad Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirma pastraipa siekiama tik užkirsti kelią manipuliavimui kilme, tai matyti ir iš 21 konstatuojamosios dalies. Visgi 33 straipsnio pirma pastraipa neturi būti suprantama kaip visiškas draudimas vengti priemonės taikymo.

5. Tarpinė išvada dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo

88. Apeliantės sutinka, kad skundžiamas sprendimas grindžiamas neteisingu Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos aiškinimu. Priešingai, nei konstatavo Bendrasis Teismas, visų pirma skundžiamo sprendimo 62 punkte (taip pat 57 punkte), ši nuostata negali būti suprantama taip, kad vien tikslo išvengti nagrinėjamų muitų pakanka, kad būtų pašalintas paskutinio esminio perdirbimo ar apdirbimo ekonominis pagrįstumas.

89. Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirma pastraipa turi būti aiškinama taip, kad perdirbimo ar apdorojimo ekonominis pagrįstumas nebetaikomas tik tuo atveju, jeigu jo tikslas yra apeiti muitų taikymą manipuliuojant kilme. Toks apėjimas, kaip jau minėta, leidžia daryti prielaidą, kad aptariamas muitas nėra taikomas prieštaraujant jo tikslui [43].

[40] 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307).

[41] 1968 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentas dėl bendro prekių kilmės sąvokos apibrėžimo (OL L 148, 1968, p. 1).

[42] Žr. šios išvados 37–41 punktus.

[43] Žr. šios išvados 38 punktą.

90. Taigi, atsižvelgiant į tarpvalstybinio prekybinio ginčo kontekste nagrinėjamą papildomą muitą, svarbu, ar atitinkamu perdirbimu arba apdorojimu konkrečioje šalyje ar teritorijoje siekiama suklaidinti dėl to, kad nagrinėjamas produktas, o ne gamintojas, iš tikrųjų yra iš kitos šalies ar teritorijos, kuriai Sąjunga dėl prekybinio ginčo taiko papildomą muitą. Vis dėlto perdirbimo arba apdorojimo operacijų, kuriomis siekiama išvengti kitų muitų, pavyzdžiui, antidempingo muitų, arba pasinaudoti lengvatiniais muitais, atveju vengimas gali būti vertinamas kitaip.

91. Taigi apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirma ir antra dalys yra pagrįstos.

92. Kadangi ši teisės klaida apima ir Bendrojo Teismo išvadas, padarytas remiantis nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis, pagrįsta yra ir apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečia dalis. Tai grindžiama faktu, kad Bendrasis Teismas, visų pirma skundžiamo sprendimo 66, 68–71 ir 74 punktuose, padarė išvadą, jog, atsižvelgiant į dabartinių muitų nustatymo ir *Harley-Davidson* pranešimo apie gamybos perkėlimą laiko sutapimą, šiuo perkėlimu buvo siekiama išvengti dabartinių muitų, kaip tai suprantama pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmą pastraipą.

93. Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog, esant tokiam laiko sutapimui, atitinkamas ekonominės veiklos vykdytojas turi įrodyti, kad atitinkamos surinkimo operacijos buvo atliekamos šalyje, iš kurios prekės buvo eksportuojamos, dėl tinkamos priežasties, o ne siekiant išvengti nagrinėjamų nuostatų pasekmių [44]. Vis dėlto ši išvada susijusi su muitais, kurių tikslas skiriasi, t. y. antidempingo muitais, ir taip pat paaiškinama tuo, kad tai buvo susiję su praktikos, kuri egzistavo prieš nustatant aptariamą muitą, tęsimu [45].

94. Ši prielaida negali būti taikoma šiuo atveju, kai muitai nustatomi dėl prekybinio konflikto, nes paskutinės esminės perdirbimo ar apdirbimo operacijos perkėlimas į kitą šalį atitinka muitų tarifo tikslus [46].

95. Taigi pagrįsta ir apeliacinio skundo pirmojo pagrindo trečia dalis.

96. Ginčijamas sprendimas grindžiamas keliomis teisės klaidomis, todėl turi būti panaikintas.

97. Atsižvelgdama į tai, manau, kad dėl kitų dviejų apeliacinio skundo pagrindų nereikia priimti sprendimo. Todėl juos aptarsiu labai trumpai.

B. Alternatyviai: apeliacinio skundo antrasis pagrindas – Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio teisėtumas

98. Apeliacinio skundo antrajame pagrinde apeliantės teigia, kad Bendrasis Teismas nenustatė Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio neteisėtumo, nes Komisija viršijo savo įgaliojimus sukonkretinti Muitinės kodekso 60 straipsnio 2 dalį.

99. Vis dėlto, jei Teisingumo Teismas vadovausis mano pateiktu Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos aiškinimu, ši nuostata ir toliau priklausys Komisijos deleguotųjų įgaliojimų sričiai.

[44] 1989 m. gruodžio 13 d. Sprendimas *Brother International* (C-26/88, EU:C:1989:637, 28 punktas).

[45] 1989 m. gruodžio 13 d. Sprendimas *Brother International* (C-26/88, EU:C:1989:637, 3 ir 6 punktai).

[46] Žr. šios išvados 68–74 punktus.

100. Kita vertus, jei Teisingumo Teismas nustatys, kad Komisija iš tikrųjų norėjo priimti platų draudimą vengti priemonių taikymo, todėl atmes mano siūlomą aiškinimą, bus laikoma, kad ji iš tikrųjų pažeidė SESV 290 straipsnyje numatytą įgaliojimą konkrečiai apibrėžti bendras teisės nuostatas. Tokiu atveju Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnis pernelyg apribotų Muitinės kodekso 60 straipsnio 2 dalyje vartojamą sąvoką „ekonominis pagrįstumas“ ir taikymo sritį[47]. Šiuo atveju Bendrojo Teismo sprendimas turėtų būti panaikintas, nes Bendrasis Teismas nenustatė šios nuostatos neteisėtumo.

C. Alternatyviai: apeliacinio skundo trečiasis pagrindas – teisė būti išklausytam, teisinis saugumas ir teisėtų lūkesčių apsauga

101. Teikdamos apeliacinio skundo trečiąjį pagrindą apeliantės nurodo teisės būti išklausytam, teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos pažeidimą. Nepaisant to, apeliantės negali įrodyti, kad šis argumentas yra pagrįstas, jei Teisingumo Teismas nesilaikys mano nuomonės ir Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmą pastraipą supras kaip draudimą išvengti priemonės taikymo.

102. Skundžiamo sprendimo 166 punkte Bendrasis Teismas konstatavo, kad prieš priimdama ginčijamą įgyvendinimo sprendimą Komisija neišklausė *Harley-Davidson*. Vis dėlto pagal Teisingumo Teismo jurisprudenciją tam, kad teisės į gynybą pažeidimas lemtų ginčijamo akto panaikinimą, reikia, kad, nesant šio pažeidimo, procedūros rezultatas būtų galėjęs būti kitoks[48]. Apeliantės negali pateikti šių įrodymų, nes iš K-8 formos matyti, kad *Harley-Davidson* norėjo išvengti dabartinių muitų taikymo, vienaip ar kitaip perkeldama gamybą. Todėl, jei Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirma pastraipa būtų suprantama kaip draudimas išvengti muitų, joks kitas Komisijos sprendimas nebūtų galimas.

103. Dėl teisinio saugumo ir teisėtų lūkesčių apsaugos apeliantės nurodo, kad turėjo teisę remtis Belgijos valdžios institucijų pateikta privaloma kilmės informacija. Visgi bent jau skundžiamo įgyvendinimo sprendimo priėmimo procedūra truko pernelyg ilgai (16 mėnesių), todėl tai rodo, kad Belgijos valdžios institucijų sprendimai nebuvo akivaizdžiai neteisėti.

104. Vis dėlto Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 144 punkte teisingai nusprendė, kad privalomos kilmės informacijos sprendimai, priimami pagal Muitinės kodekso 33 straipsnį, yra sprendimai, kuriais nacionalinės muitinės tik patvirtina tam tikrų į Sąjungą importuojamų produktų geografinę kilmę ir negali jos garantuoti galutinai. Pagal 34 straipsnio 11 dalį Komisija gali nurodyti valstybėms narėms atšaukti sprendimus, jei nacionalinės valdžios institucijos neteisingai nustatė kilmę.

105. Iš esmės apeliantės negalėjo remtis tuo, kad Komisija nepasinaudojo šia teise. Todėl skundžiamo sprendimo 145 punkte pateiktas papildomas Bendrojo Teismo motyvas, kad Belgijos valdžios institucijų sprendimais buvo pažeista aiški Deleguotojo reglamento 2015/2446 33 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtinta Sąjungos teisės nuostata, yra nesvarbus. Vis dėlto, jeigu tai ir priklausytų nuo tokio vertinimo, galima abejoti, ar ši nuostata yra pakankamai aiški, atsižvelgiant į išdėstytus svarstymus dėl apeliacinio skundo pirmojo pagrindo.

[47] Žr. šios išvados 62–65 punktas.

[48] 2016 m. birželio 16 d. Sprendimas *SKW Stahl-Metallurgie ir SKW Stahl-Metallurgie Holding / Komisija* (C-154/14 P, EU:C:2016:445, 69 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

VI. Bendrajam Teismui pateiktas ieškinys

106. Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio 1 dalį, jei Teisingumo Teismas panaikina Bendrojo Teismo sprendimą, Teisingumo Teismas gali priimti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui.

107. Galutinį sprendimą galima priimti, nes akivaizdu, kad Komisija ginčijamą įgyvendinimo sprendimą grindė tuo pačiu neteisingu Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 33 straipsnio pirmos pastraipos aiškinimu kaip ir Bendrasis Teismas. Komisija nurodo vienintelį šios nuostatos taikymo pagrindą, kuris pateikiamas ginčijamo įgyvendinimo sprendimo 6 konstatuojamojoje dalyje, tai – 8-K formoje išdėstytas teiginys, kad *Harley-Davidson* siekia išvengti dabartinių muitų taikymo. Kita vertus, Komisija nenustatė, kad manipuliuojant kilme būtų netinkamai apeinami muitai.

108. Komisija bandė įrodyti, kad *Harley-Davidson* taip pat gali būti kaltinama apėjimu arba piktnaudžiavimu. Visgi ji rėmėsi tik tuo, kad paskutinės perdirbimo ar apdorojimo operacijos perkėlimas buvo vykdomas bendrovės nuožiūra ir iš esmės juo buvo siekiama išvengti muitų. Komisija nepateikė jokių argumentų dėl to, ar taip buvo pažeistas muitų tikslas. Todėl šis argumentas taip pat negali būti laikomas pagrindu atmesti ekonominį pagrįstumą.

109. Taigi apeliančių reikalavimai turi būti patenkinti, o ginčijamas įgyvendinimo sprendimas panaikintas.

VII. Išlaidos

110. Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį Teisingumo Teismas priima sprendimą dėl bylinėjimosi išlaidų, jei apeliacinis skundas yra pagrįstas ir jeigu jis pats priima galutinį sprendimą byloje.

111. Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį, kuri *mutatis mutandis* taikoma apeliaciniam procesui pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

112. Taigi Komisija turi padengti savo ir apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

VIII. Išvada

113. Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti taip:

1) panaikinti 2023 m. kovo 1 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Harley-Davidson Europe ir Neovia Logistics Services International / Komisija* (T-324/21, EU:T:2023:101);

2) panaikinti 2021 m. kovo 31 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2021/563 dėl tam tikrų su privalomąja kilmės informacija susijusių sprendimų galiojimo;

3) Europos Komisija padengia bylinėjimosi išlaidas, kurias *Harley-Davidson Europe Ltd*, *Neovia Logistics Services International* ir ji pati patyrė Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme.